
Čiňte pokání! Rozhovor s Julií Kopovou k výstavě Očistec

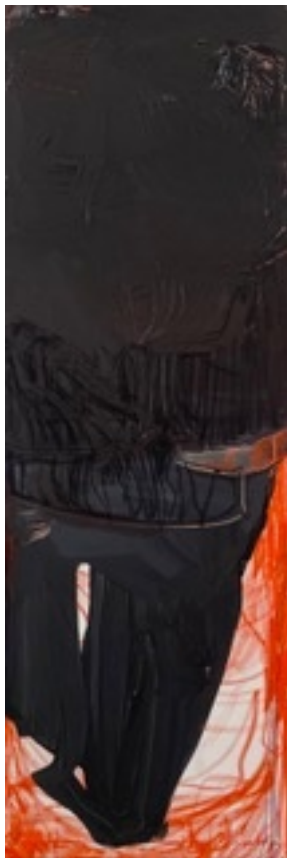

Malířka a studentka filosofie na FHS UK. To je MgA. Julie Kopová, která momentálně končí druhý ročník našeho magisterského oboru Filosofie v kontextu humanitních věd. Jak se filosofické myšlení promítá do její tvorby? A čím ji oslovila FHS? Na to umělkyně odpovídá v rozhovoru, který jsme připravili u příležitosti výstavy „Purgatory (Julie Kopová & Anna Jožová)“ probíhající od 23. června do 27. srpna 2023 v [galerii Kvalitář](#) .

V anotaci k výstavě „Purgatory“(Očistec – pozn. red.) se píše: „V pojetí Julie Kopové se jedná o putování její vnitřní krajinou úzce spjatou s filozofií i hudebním rytmem.“ S jakou filosofií je Tvoje putování vnitřní krajinou spjaté?

Stále mě inspiruje fenomén „vznešena“. Stav duše, který člověka dostává k určité transcendenci nebo katarzi. V diplomce teď řeším pojem vertikality *vznešena*, které už tou předponou „vz-“ naznačuje směr nahoru. Mně jde ale naopak o směr dolů. Z autorů je pro mě v poslední době největší inspirací Georges Bataille.

Když jsi zmínila tu diplomku – Ty už máš jedno magisterské studium za sebou, vystudovala jsi Akademii výtvarných umění. Co Tě přimělo vrhnout se do dalšího studia a konkrétně tedy studia filosofie na FHS?

Já jsem hledala paralely mezi vizuálnem a filosofií. Zajímala jsem se o ni a četla ji. Nestačí mi totiž dívat se na svět jen obrazem. Baví mě nacházet podobnosti v textu, hudbě nebo umění a objevovat ten „svět“, kde se všechno propojuje a závisí na sobě. Filosofie se mi přitom zdá nejsvobodnější a má nejširší možnosti, proto mi přišla optimální pro moji snahu po hledání celistvosti v chaosu všeho.

Už při studiu na AVU se mi dostala do ruky Kantova *Kritiku soudnosti* a pojem vznešena, který mě zaujal a dál ho rozvíjím. Studium na AVU mi poskytlo praktickou stránku věci, ale ne tolik teorie, kterou jsem potřebovala, abych o tvorbě mohla uvažovat tak, jak bych chtěla. Přitom ale nemám tzv. *akademické uvažování*, ale studium filosofie mi dává možnost dotvářet můj „svět“ a kontext pro mou tvorbu.

Filosofii lze studovat i na jiných fakultách. Proč sis vybrala zrovna FHS? A jak jsi na ni přišla?

O FHS jsem se dozvěděla od známých mých rodičů. Vybrala jsem si ji za prvé proto, že jsem chtěla jít studovat rovnou magistra, což fakulta umožňovala, ale hlavně proto, že tu panuje, řekněme, eklektický přístup. Ten mi dává největší smysl, protože mi umožňuje svobodně si vybírat, čemu se budu věnovat. Navíc je mi FHS zkrátka sympatická. Než jsem se ke studiu přihlásila, zkoumala jsem, kdo na programu učí, čemu se věnuje, a nadchlo mě i, co za osobnosti fakultu tvoří.

Můžeš jmenovat někoho konkrétního? Třeba někoho, kdo Ti pomohl nějak to Tvoje nadšení a zájem nasměrovat.

Letos mě bavily přednášky Jakuba Chavalky, který je i vedoucím mé diplomové práce. Jeho výklad není jen suché podání informací, ale v podstatě uvažování v přímém přenosu. Skvěle podle mě přednáší i Josef Fulka. Nicméně se věnuje literatuře, což je oblast, kde já jsem spíš občasným návštěvníkem zvenčí. A nesmím zapomenout na Ondřeje Vášu a jeho kreativní způsob vytváření asociací v průběhu hodiny. Uvádí spousty příkladů i z pop kultury a mám pocit, že nahlíží za filosofii, trochu podobně jako já.

Změnila se Tvoje tvorba potom, co jsi nastoupila na FHS a začala studovat filosofii nějak systematicky?

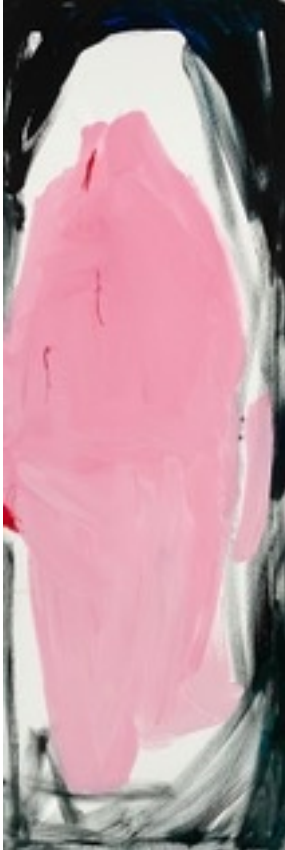
To je zajímavá věc. Studium filosofie moji tvorbu posunulo. Často mi pomáhá slovy uchopit, co dělám a proč.

Další výhodou mi filosofie poskytuje při přípravě výstav. Umělce a jeho tvorbu se kurátoři snaží neustále pojmenovávat a přisuzují mu nějaké významy. Pokud se v téhle oblasti člověk nepohybuje a nerozumí jí, je mu odebrán určitý výraz. Tvorba vychází z vnitřního světa, který je nutné nějak transformovat do slov, aby byl přenositelný. Díky filosofii je ale snazší tohle pojmenovávání a přisuzování významů hlídat a ten „vnitřní svět“ si ochránit.

Takže Ti filosofie poskytla aparát, jak uchopovat slovy to, co jsi dřív uchopovala jen vizuálně?

Přesně tak. Poměrně často teď zažívám tzv. aha-momenty a poznávám dřív poznané. Jako když se do někoho podruhé zamiluješ, ale uvědomíš si, že už jsi do něj zamilovaná byla.

To, jak filosofie vstupuje nebo nevstupuje do Tvých maleb, mohou čtenáři a čtenářky zakusit i na výstavě „Purgatory“, která se chystá. Můžeš nás na závěr vlastními slovy na výstavu pozvat?

Srdečně Vás všechny zvu na naši výstavu, mojí a skláčky Anny Jožové, ať už máte nebo nemáte rádi umění. (*smích*) Anna se zabývá klimatickou krizí a pojímá téma Očistce zase z jiného úhlu.

A je pro mě důležité, když jsme mluvili o tom uchopování, abyste na výstavu přišli za sebe. Na vernisáži dostanete psanou anotaci, já přednesu úvod ke své části výstavy a samozřejmě si přeju, abyste mě poslouchali, ale zároveň chci, abyste to zapomněli hned, jak domluvíme. Tím že maluju *stavy* spíš než příběhy, tak bych chtěla, abyste ten daný stav prožili se mnou. Očima, tělem, srdcem, hlavou. Abyste zakusili bezpředmětnost, jako byste jako nějakí mimozemšťani náhle přistáli před těmi obrazy.

Pokud o takový zážitek stojíte, přijďte. Doufám, že vám ho umožním.

[video o výstavě ke stažení](#)

Martina Plass
14. 6. 2023